

ΣΑΛΠΙΓΓΑ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΟΥ ΛΑΟΥ

ΠΟΛΙΤΙΚΟΣ ΔΙΥΡΕΙΣ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ.

ΕΤΟΣ Β΄.

ΑΡΙΘ. 66

Συνδρομή υποχρεωτική ετησία προπληρωτέα εν Κύπρω Σελ. 8. 'Εν τῷ ἐξωτερικῷ Σελ. 12.
 Ἄρθρα σύμφωνα τῷ προγράμματι τῆς "ΣΑΛΠΙΓΓΟΣ" καταχωρίζονται δωρεάν. Εἰδοποιήσεις καὶ διατριβὰι κατ' ἀποκοπὴν.
 Πᾶσα ἀποστολὴ ἀφορῶσα τὴν "ΣΑΛΠΙΓΓΑ" δεῖν νὰ διευθύνηται τῷ Συντάκτῃ, Σ. ΧΟΥΡΜΟΥΖΙΩΙ εἰς Λεμεσό.
 Editor S. HOURMOUZIOS LIMASSOL.

Μὴ πράττε ἔργα τῶν ὁποίων ἡ δημοσίευσίς σοι προξενεῖ ἐντροπὴν, διότι γρήγορα ἢ ἀργὰ θὰ φανερωθῶσι.

ΚΥΠΡΟΣ.

ΤΕΤΑΡΤΗ.

12, ΙΟΥΝΙΟΥ 1885.

Ἄντι παντός ἄλλου ἄρθρου, τὴν πικρῶσαν κατέχοντος, ὡς πρωτοκαθεδρίαν, θέσιν, καταχωρίζομεν εὐχαρίστως τὴν κάτωθι, ὑπὸ ἀξιοτίμου τινος Κυρίας σταλείσαν ἡμῖν, διατριβὴν.

Τῇ Συντάξει τῆς «Σάλπιγγος».

Ἐπὶ πολὺν καιρὸν ἐσκεπτόμεν, ἐὰν γυνὴ οὔσα, τουτέστιν ἀ τ ε λ ῆ ς ἄ ν - ὀ ρ ω π ο ς, ὡς τινες, ἐν ἐναερίῳ ὕψει φαντασίας πτερυγίζοντες, ἀπεκάλεσαν ἡμᾶς, ἐὰν λέγω, ἡδυνάμην νὰ δημοσιεύσω ἰδίας κανονικὰς ἰδέας, ἀφορώσας τὸν ἄνθρωπον ὡς κύριον τῆς γυναικός, ἀλλ' ἐλευθερον καὶ ἀνεξάρτητον, καὶ τὴν γυναῖκα, κ υ ρ ῖ α ν μὲν πλέον, χάρις τῇ ὀσημέραι προχωροῦτή παρ' ἡμῖν προόδῳ, ἀλλ' ὑποχρεωμένην ἵνα ἀγογγύστως σιωπηλῶς καὶ καρτερικῶς ὑπομένῃ τὰς τοῦ ἀνδρός πρὸς τὴν ἐλευθερίαν κτὰ χρήσεις καὶ παρεκτροπὰς, καὶ ἐὰν ταῦτα, καίπερ ἀληθῆ, δημοσιεύσασα, δὲν διέτρεχον τὸν κίνδυνον νὰ κατηγορηθῶ ὅτι ἐξῆλθον τοῦ στενοῦ κύκλου τῆς ἐλευθερίας, ὅν οἱ ἄνδρες διεχάραξαν ἡμῖν, καὶ ἐπάτησα ἐπὶ ξένου ἐδάφους· ἀλλ' ἐπὶ τέλους ὑπερίσχυσεν ἐν ἐμοὶ ἡ ἰδέα τῆς δημοσιεύσεως τούτων, ὅπερ, μάλιστα, ὡς ἄμοιβατον πρὸς τοὺς ἄνδρας καθήκον ἐθεώρησα.

Ἐξαιτουμένη λοιπὸν πρῶτον τὴν συγνώμην τῶν φιλάτων ἀναγνωστριῶν μου, ὧν αὐτόκλητος συνήγορος πικρῶσιάζομαι, ἅμα δὲ καὶ τὴν εὐγενῆ ὑποστήριξίν των πρὸς τὸν δυσχερῆ—ὁμολογητέον—ἀλλὰ

δίκαιον τοῦτον ἀγῶνα εἰς ὃν κατέρχομαι, ρίπτω ἐν τινὶ γωνίᾳ τῆς ἐφημερίδος ταύτης, ἢν προϋτίμησα ὡς μᾶλλον τῷ σκοπῷ ἀρμόζουσαν.

Ὅφειλω ὁμῶς νὰ εἴπω ὅτι αἱ παρατηρήσεις μου αὗται δὲν ἀποτείνονται πρὸς πάντα ἀνεξαιρέτως, διότι ὑπάρχοισι, δὲν δύναμαι νὰ τὸ ἀρνηθῶ, πλείστα ἐξαιρέσεις, ἀλλ' ἀρὰ γε καὶ ἐν ταῖς τῶν ἀνδρῶν ἀπαιτήσεσιν εὐρίσκειται ἴχνος εὐμενείας πρὸς ἐξαιρέσιν τινὰς; Ἄς ἴδωμεν.

«Πρέπει ἡ γυνὴ νὰ ἦνε σώφρων, (διδάσκουν πέντε δέκα ἄνδρες καὶ ἀπαιτοῦν ἔλοι οὕτω) πρέπει νὰ ἦνε τιμίαι, πρέπει νὰ ἦνε ἐνάρετος, διότι αὕτη θὰ δώσῃ καλὴν ἀνατροφὴν εἰς τὰ τέκνα τῆς, πρέπει νὰ ἦνε οἰκονόμος, πρέπει . . . , πρέπει . . . καὶ χίλια πρέπει, καὶ σύμφημι ὅτι πρέπει διὰ τὴν γυναῖκα ὅλ' αὐτὰ τὰ π ρ έ π ε ι, ἀλλὰ διὰ τὸν ἄνδρα δὲν π ρ έ π ε ι τίποτε; Νομίζω ὅτι ὡς διὰ τὴν γυναῖκα ἐλέχθησαν τὰ τόσα «πρέπει» ἐλέχθησαν καὶ διὰ τοὺς ἄνδρας, διότι κυριώτερος σκοπὸς ὄλων τούτων τῶν «πρέπει» εἶνε ἡ ἀρμονικὴ συμβίωσις καὶ ἀδελφινὴ σύσφιγξις ὄλων μὲν τῶν ἀνθρώπων ἀλλ' ἰδίως τοῦ ἀνδρός καὶ τῆς γυναικός. Πλὴν πόσοι μὲν ἄνδρες ἐπιλοτιμήθησαν νὰ περιορισθῶσιν ἐντὸς τοῦ κύκλου τῶν καλῶν τούτων «πρέπει», πόσοι δὲ γυναῖκες ἐξῆλθον; Καὶ ὅμως οὐδεμία λαιδορία ἢ μομφὴ κτὰ τῶν ἀρη-

νιαζόντων ἀνδρῶν οἵτινες εἰσὶ τὰ 9)10, ἐνῷ ψόγοι καὶ ὄνειδισμοὶ ἄπειροι ὑπ' αὐτῶν ραγδαίως ἐπιπίπτουσι κατὰ τῆς κεφαλῆς τῶν γυναικῶν, τῶν κατὰ τὸ πλείστον μέρος ὑπ' αὐτῶν τούτων τῶν ἀνδρῶν δολίως ἀπατουμένων καὶ παρεκτρεπομένων, αἵτινες μόλις εἰσὶ τὸ 1]100.

«Πρέπει ἡ γυνὴ νὰ ἦνε τιμίαι». Ὅρθον, ὀρθότατον ταῦτο· ἀλλὰ διὰ τῆς αὐτῆς λυδίας λίθου δι' ἧς λεπτομερέστατα δοκιμάζουσι οἱ ἄνδρες τὴν ἀγνοίαν καὶ τὴν τιμὴν τῆς γυναικός, δὲν δικαιούνται ἀρὰ γε καὶ αἱ γυναῖκες νὰ δοκιμάζωσι τὴν τοῦ ἀνδρός; ἢ μήπως εἰς τοὺς ἄνδρας συγχωρεῖται τὸ πᾶν ἀνευ ἀντιλογίας; ἢ ἔλαβον δικαίωμα νὰ θεωρῶσιν ἑαυτοὺς ἀμολύντους καὶ ἀπηλλαγμένους ἀπὸ πάσης τύψεως μεθ' ὅσα καὶ ἂν πράττωσιν ἀξιόμιμντα; Ὑπὸ τὴν προστασίαν τοῦ ψευδοῦς προστάτου «εἴμεθα ἄνθρωποι», τὸν ὁποῖον ἀμέσως καὶ συνεχῶς σοὶ ἀντιτάττωσι, παραδίδονται ἀρελέστατα εἰς πᾶσαν παρεκτροπὴν, ἀναμιγνύονται προθυμώτατα εἰς παντὸς εἶδους διασκεδάσεις.

«Πρέπει ἡ γυνὴ νὰ ἦνε ἀγνή, ἐνάρετος, διότι εἰς αὐτὴν ἐμπιστευόμεθα τὴν ἀνατροφὴν τῶν τέκνων ἡμῶν». Οὐδὲν τοῦτου δικαιοτέρου, οὐδὲν τούτου καλλίτερον· ἀλλὰ ποῖα ἡ πρόνοιαι ἦν πρὸς τοῦτο λαμβάνετε, ποῖα δὲ τὰ μέσα δι' ὧν χορηγεῖτε εἰς τὴν γυναῖκα τὴν ἀπαιτουμένην πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον πνευματικὴν ἀνάπτυξιν; Ποῖαι αἱ ἠθικαὶ διδάχαί σας

εις ἃς ὀφείτε μέρος καὶ εἰς τὰς γυναῖκας, ποῖα δὲ ἡ ἠθικὴ μὲν ἔσται, περὶ τῆς ὑπὲρ τῶν γυναικῶν φρονιζέτε, ἐκτὸς ξηρῶν τινῶν γραμμάτων, ἐπαναπαυόμενοι ὅτι οὕτως ἐξετελέσατε τὸ καθήκον σας; Ποῖον τὸ ἐκ τῶν γραμμάτων προσερχόμενον καλὸν, ἀφ' οὗ τούτοις δὲν παρέπεται ἡ ἀναγκαία καὶ τῆς καρδίας μὲν ἔσται; Ὑμεῖς σχηματίζετε συλλόγους καὶ Ἀναγνωστήρια ἐντὸς τῶν ὁποίων μόνον πρὸς μόνους ἀναπτύσσετε διάφορα θέματα καὶ ὁμιλεῖτε περὶ διαφόρων ὠφελίμων πραγμάτων, (Σ. Σ. Ποῦ γίνεται τέτοιον πρᾶγμα κυρία μου παρακλῶ; ἐδῶ ἔς τὴν Κύπρον; πᾶ! πᾶ! πᾶ! σωστὴ συκοφαντία αὕτη καὶ νὰ μὲ συγχωρῆς.) ἀλλὰ διατί δὲν σχηματίζετε τοιοῦτον καὶ διὰ τὰς γυναῖκας διὰ τῆς ἰσχυρᾶς προστασίας σας; ποῖον τὸ αἴτιον διὰ τὸ ὁποῖον δὲν πρέπει νὰ ὑπάρχη τοιοῦτον; ἢ φοβεῖσθε μήπως τοῦτο βαθμηδὸν γίνῃ κώλυμα εἰς τὴν ἐλευθερίαν σας; Καί λοιπὸν ἀπὸ ποῦ νομίζετε ὅτι δύναται νὰ ἀποκτήσῃ ἡ γυνὴ τὰ ἐπιζητά αὐτὰ καὶ πολῦτιμα προσόντα ἄπερ ἀπαιτεῖτε; ἀπὸ τῶν τέσσαρας τοίχους τοῦ ὀσπητίου εἰς ὃ τὰς ἐγκλείετε, ἢ ἀπὸ τῶν περιπάτους τοὺς ὁποίους καὶ μόνους ὡς ψυχίον ἀπὸ τῆς πλουσιοπαρόχου τῶν διαφορῶν διασκεδάσεων τραπέζης σας ρίπτετε τῇ γυναικί; ἢ ἀπαιτεῖτε νὰ κάμῃ τὸ θαῦμα τοῦτο τὸ πολυτελὲς καὶ πολῦτιμον κλειδοκῦμβαλον δι' οὗ, ὡς κοσμήματος πολιτισμοῦ, στολιζέτε τὰς αἰθούσας; Ἀληθές ἐστι ἡ μουσικὴ ἐξευγενίζει τὴν ψυχὴν, ἀλλ' αὕτη πρέπει νὰ βοηθῆται παραλλήλως ἄλλως δὲν θαυματουργεῖ. [Σ. Σ. Συγνώμην καὶ αὖθι; Κυρία μου, ἀλλ' εἶπατέ τους ἀκόμη ὅτι ὡς ὑπάρχουσι μελωδία ἐξευγενίζουσαι τὴν ψυχὴν, ὑπάρχουσι καὶ τοιαῦται ὅμως τὸ ἀντίθετον ὅπως ἀποτέλεσμα προξενούσαι, διότι αἱ μουσικαὶ μελωδία, ἀναλόγως τοῦ ἤχου, τῶν στροφῶν καὶ τοῦ ρυθμοῦ δι' οὗ εἶνε συντεταγμέναι, εἶνε ἡ μυστηριώδης γλῶσσα δι' ἧς ὁ συντάκτης τῶν κινεῖ πρὸς διάφορα πάθη ἀνάλογα τῇ ἐκείνου ἀγωγῇ τὴν ψυχὴν τοῦ μελετῶντος ἢ ἀκρωμένου ταύτας].

(ἀκολουθεῖ)

ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΕΞΩΤΕΡΙΚΑΙ.

Οἱ συντηρητικοὶ Ἄγγλοι ἐσχημάτισαν τέλος πάντων τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ὀλορδός Νόρθωκ πρωθυπουργός. Ὁ συντα-

ματάρχης Στάνλεϋ ὑπουργός τῶν Ἀποικῶν. Ὁ Σαλισבורν, τῶν ἐξωτερικῶν. Κρός, τῶν ἐσωτερικῶν. Πίτς, τοῦ θησαυροφυλακίου. Κλίφφορντ, λόρδος Καγκελάριος. Ἄμιλτων, τῶν ναυτικῶν. Λόρδος Καρναβὼν, ἀντιβασιλεὺς τῆς Ἰρλανδίας. Σμιθ, ἀρχιγραμματεὺς Ἰρλανδίας. Γσόντσαϊλ, ὑπουργός τῶν Ἰνδιῶν. — Ἡ πλειονοψηφία ἡ ὁποία τοὺς ἀνεβίβασεν εἰς τὰς θέσεις ἦτο πολὺ μικρὰ (12 μόνον ψῆφοι) καὶ ἐγὼ μὲν ἐλπίζω, ἐκείνοι δὲ φοβούνται ὅτι τέσσαρας μόνον μῆνας θὰ ἄρχωσι, διότι κατὰ ββριον ἐπὶ τὸ θὰ γείνωσιν αἱ γενικαὶ ἐκλογαί, πολὺ πιθανὸν νὰ ἐκλεχθῶσι πάλιν φιλελεύθεροι εἰς τὰ πράγματα, καὶ ἂν ἀνεβαινόν τὴν ἀνὰ τέσσαρας βαθμίδας, θὰ καταβαίνουσαν τότε ἀνὰ ὀκτώ. Ἄς ἴδωμεν.

— Τὰ Ἀγγλορωσικὰ σχεδὸν συνεβίβασθησαν, ἀλλὰ μὲ τὸ νέον ὑπουργεῖον τῶν συντηρητικῶν ἢ Ρωσσία δὲν θὰ τὸ πάγῃ, καὶ, μολονότι ὁ Σαλισבורν ὑπεσέθη νὰ ἐξακολουθήσῃ τὴν διευθέτησιν τοῦ ζητήματος, φοβούμαι ὅτι μία μικρὰ ἀφορμὴ θὰ ταραξῆ τὴν χολὴν τῶν Κοζάκων. Ἐν τούτοις πιστεύω ὅτι θὰ παίζονται τὰ πράγματα ὑπὸ τῆς Ρωσσίας μέχρι τῶν νέων ἐκλογῶν, διότι καταγίνεται δραστηριὰ εἰς τὴν στρώσιν τῶν σιδηροδρόμων καὶ εἰς τὴν ὁχύρωσιν τῶν φρουρῶν.

— Ὁ Γ. Διοικητὴς Κρήτης διωρίσθη ὑπὸ τῆς Πύλης ὁ Σάββα πασᾶς, τὸν ὁποῖον εἶχον οἱ Κρήται σημειωμένον μεταξὺ τῶν ἄλλων τοὺς ὁποίους εἶπον εἰς τὴν Πύλην, ὅτι δὲν δέχονται. Ἄμα λοιπὸν ἀπεβίβασθη εἰς τὴν Κρήτην ἡρχισαν καὶ ἐκτύπων ὅλην τὴν ἡμέραν οἱ κώδωνες νεκροσίμων. Μετὰ ταῦτα συνήλθεν ἀμέσως ἡ Βουλὴ καὶ ἀπέδοκίμασαν τὸν διορισμὸν τοῦ Σάββα, παρήγγειλαν δὲ εἰς ὅλους τοὺς χριστιανούς ὑπαλλήλους καὶ χωροφύλακας καὶ πρητηθήσαν τῶν θέσεών των, καὶ μέγας τέλος πάντων ὑπῆρχεν ἀναβρασμός. Ὁ Σάββα πασᾶς ἐζήτησεν ἀπὸ τῆς Πύλης νὰ εὐξηθῇ ἡ στρατιωτικὴ δύναμις τῆς Κρήτης, καὶ τοὺς παραιτηθέντας ὑπαλλήλους ἠθέλησε νὰ ἀντικαταστήσῃ δι' ὀθωμανῶν. Ἐν τούτοις κατὰ νεώτερον τηλεγράφημα καθυσύχασεν ὁ ἀναβρασμός ἐκεῖνος.

— Ἐπειδὴ ἡ χολέρα ἤρχισε πλέον νὰ κάμῃ συχνὰς ἐπισκέψεις εἰς τὴν Εὐρώπην, οἱ ἰατροὶ ὀλονὲν σκέπτονται τρόπους διὰ νὰ ἀπαλλάξωσι τὸν κόσμον ἀπὸ τῆς ἐπιδημίας ἐκείνης. Ἐπέβησαν νὰ δοκιμάσωσι με ἐμβολιάσματα, ὡς γίνεται διὰ τὴν εὐφλογίαν, καὶ πραγματικῶς, καθὼς λέγουσιν αἱ ἐφημερίδες, ἐμβόλιασεν εἰς μίαν πόλιν τῆς Ἰσπανίας [ὅπου τὰρᾶ ὑπάρχει χολέρα] ἀρκετούς, καὶ ἀπὸ αὐτοὺς μόλις 10 τοῖς 100 προσεβλήθησαν ἀπὸ χολέραν χωρὶς νὰ ἀποθάνωσιν. Ὅστε, ὡς βλέπετε,

ἐξευγενίσθη καὶ ἡ χολέρα πλέον· διὰ νὰ μὴ σὲ βλάβηται πρέπει νὰ τὴν προσκαλῆς σύ. Καλὴ δουλειὰ σὰς βεβαίω. Κατηραμένοι ἂν θρωποὶ ἀδελφεοὶ τούτοι οἱ Ἀσκληπιδάδαι!

— Μετ' εὐχαριστήσεως πληροφοροῦμεθα ἐκ τῶν Ἀθηναϊκῶν φύλλων ὅτι ὁ συμπατριώτης μας Κ. Ἰωάννης Κυριακίδης ἐκ Ζωαπηγῆς (παρὰ τὴν Λεμησσὸν) τελειόφοιτος τῆς Νομικῆς, ὑποστὰς ἐνώπιον τῶν οἰκείων καθηγητῶν τὰς νενομισμένους ἐξετάσεις ἐγένετο διδάκτωρ τῆς νομικῆς.

— Ἐκ Καλλιφορνίας ἀγγέλλεται ὅτι ὁ αἰδεσιμώτατος Βικέντιος Διππαιτο ἐφεῦρε λαμπάδα ἣτις δύναται νὰ καίῃ ἀδιακόπως ἐπὶ 10 ἔτη.

— Καθ' ἃ λέγεται, συνεπέεικ ἀποφάσεως ληφθεῖσθαι ἐν ὑπουργικῇ συμβουλίᾳ ἡ Κυβέρνησις τῆς Αἰγύπτου ἀπεφάσισεν ὅπως πάντες οἱ ραγιάδες οἱ διαμένοντες ἐν Αἰγύπτῳ, Ἀρμένιοι, Σύροι ἢ Ἕλληνες ὑπαχθῶσιν εἰς στρατιωτικὴν ὑπηρεσίαν, ἐξαιρέσει τῶν κατοικῶν Καίρου καὶ Ἀλεξανδρείας.

— Περὶ πληρωμῆς ἀποζημιώσεων ἐν Ἀλεξανδρείᾳ οὐδεὶς πλέον λόγος γίνεται. Τούτο δὲν ν' ἀποδοθῇ μᾶλλον εἰς τὴν βραδύτητα ἐκ τῶν Εὐρωπαϊκῶν Κυβερνήσεων νὰ ὑποβάλωσι τὴν οικονομικὴν σύμβασιν εἰς ἔγκρισιν τῶν οἰκείων κοινοβουλίων ἢ εἰς τὴν Αἰγυπτιακὴν καὶ Ἀγγλ. Κυβέρνησιν.

— Ἕλληνας τηλεγραφεῖ εἰς Ἀλεξανδρείαν ἐκ Δογγόλας ὅτι ὁ Γόρδων ζῆ (;) ὅτι ἐξέφυγε τοῦ Καρτούμ μετὰ εὐαρίμων ἀφοσιωμένων ὀπαδῶν του καὶ ἤδη εὐρίσκεται εἰς Σενάαρ. Κατ' ἄλλους, πάλιν εἶνε αἰχμάλωτος εἰς τὸ Καρτούμ. Πιθανὸν ἐπειδὴ εἶνε Ἄγγλος καὶ μάλιστα Ἄγγλος, δηλ. ὁ πλέον ἰδιότροπος καὶ μισθιστορικὸς, νὰ ἔκαμεν ὥστε νὰ διαδοῖ ἢ ὅτι ἐθανάτωθη διὰ νὰ δῆ ζωντανὸς κατὰ πόσον θὰ θρηνηθῆ καὶ θὰ τὸν τιμῆσῃ ἡ Ἀγγλία μετὰ θάνατον.

Ὁ ἀξιότιμος συμπολίτης ἡμῶν κ. Εὐριβιάδης Ν. Φραγκοῦδης ἐκδίδει κατ' αὐτὰς ἐν Ἀλεξανδρείᾳ "Ἐγχειρίδιον χωρογραφίας καὶ γενικῆς ἱστορίας τῆς Κύπρου". Τὸ βιβλίον τοῦτο εἶνε ἀριετὰ χρησίμων εἰς πάντα κυρίως Κύπριον, δύναται δὲ καὶ ἐν τοῖς ἀλλοδαπῶν σχολείοις νὰ εἰσαχθῆ ἀντιγεωγραφίας τῆς Κύπρου ἢ δυστυχῶς στερούμεθα. Ταῦτα ἀρκούσι πιστεύω νὰ πείσωσι πάντας περὶ τῆς ἀξίας τοῦ ἐν λόγῳ Ἐγχειριδίου, θὰ σπεύσωσι δὲ νὰ φανώσιν ὅτι μεριμνῶσι περὶ παντὸς ἀφορῶντος τὴν πατρίδα των ἀψηφούντες δύο ὄλων φράγκων πρὸς ἀπόκτησιν τοιοῦτου χρησίμου βιβλίου.

Αἱ ἐξετάσεις τῶν Ἐκπαιδευτικῶν καταστημάτων τῆς πρωτεύουσας ἤρξαντο ἀπὸ τῆς παρελθούσης Κυριακῆς. — Ἐπί-

τιμος ταμίας τοῦ Κυπρ. Μουσείου ἐξελέγη ὁ κ. Πολ. Γ. Μιχαηλίδης ἀντι τοῦ τέως κ. Στούαρτ. — Ἐὖ παντοπωλεῖον τῆς Λευκωσίας καὶ πάλιν τεθίγεται εἰς ἐνεργειαν. — Γερμανὸς τις ἀρχαιολόγος ἀφικετο εἰς Λευκωσίαν ὅπως, ὡς λέγεται, ποιήσῃ ἀνασκαφάς. — Οἱ πλείστοι τῶν ἐν Λευκωσίᾳ ἀνωτέρω Ἀγγλῶν ὑπαλλήλων ἀνεχώρησαν εἰς Τρώοδος.

ΦΥΡΑΗΝ ΜΙΓΔΗΝ.

Παρακαλοῦμεν θερμῶς τοὺς κατὰ διαφόρους πόλεις καὶ χωρία ἀξιοτιμους συνδρομητὰς ἡμῶν ἵνα εὐχερευόμενοι ἐμβάξωσι τῇ πρώτῃ αἰτήσῃ τὴν μικρὰν καὶ ἀσημαντὸν συνδρομὴν τῶν εἰς ὄντινα ἦθε' ἐν ἐπιθώσει αὐτοῖς τὴν ἰδιοχείρως ἡμῶν ὑπογεγραμμένην ἔντυπον ἀπέδειξιν πληρωμῆς ὅπως οὕτω δυνηθῶμεν νὰ καλύψωμεν τὰ βαρέα ἔξοδα. Ἡ συνδρομὴ εἶνε προπληρωτέα καὶ ὅμως ἰδοῦ μετὰ τετράμηνον σχεδὸν ζητεῖται ἀδικαιολόγητος λοιπὸν μένει πᾶσα ἀναβολὴ τῆς πληρωμῆς.

Τῷ εὐγενεστάτῳ Κ.φ. Δεῖνι, τῷ τῆν σιγῆν ἡμῶν ἐν πᾶσιν, ἣν πεισματωδῶς χάριν ἡσυχίας καὶ εἰρήνης τηροῦμεν, ὡς εὐθελίαν καὶ ἀδυναμίαν πᾶν βλακικῶς καὶ ἀνοήτως ἐκλαβόντι, τῷ, ἐκ τῶν ἰδίων κρίνοντι τὰ ἀλλοτρία, τὴν ἐντιμισθίαν τῆς ἰδίας γνῶστῆς διαγωγῆς ὡς ἀποτέλεσμα ραδιουργίας παρ' ἡμῶν, δῆθεν, κατ' αὐτοῦ ἐξυφανθείσης ὑπολοβόντι, καὶ ἐν ταῖς τριόδοις καὶ τοῖς Καφινείοις μυρίας ὅσας ἀνοήτους καὶ κακοβούλους καθ' ἡμῶν ἀπόντων φλυαρίας ἐκτοξεύοντι, συνιστῶμεν μείζονα φρόνησιν ἢ ὅσῃν πρὸς πάντας ἀνεξαιρέτως δείκνυσι περιφρόνησιν ἵνα οὕτω δυνηθῶμεν καὶ ἐξυκολουθησῶμεν σιγῶντες πρὸς χάριν τοῦ. Ταῦτα πρὸς τὸ παρόν.

Τέλος πάντων! νὰ καὶ μία φροντίς πατρική δ ἦθ' ἐν ἐκ μέρους τῆς Κυβερνήσεως. Κήρυξ ἐκήρυξεν ἐν τῇ ἀγορᾷ Λεμησοῦ (ἴσως δὲ καὶ εἰς ἄλλην πόλιν), ἔτι ἀπαγορεύεται τοῦ λοιποῦ νὰ κάθηνται οἱ ἄνθρωποι εἰς τοὺς δρόμους καὶ νὰ πίνουν πιστά, ἢ νὰ εὐθυμῶσι μετ' ἄλλον τινὰ τρόπον, ἢ νὰ διασκεδάζωσιν, ἢ νὰ λέγωσιν ἀισχρά καὶ ἀνήθικα λόγια εἰς τὰς ὁδοὺς κλ. Οἱ τοιοῦτοι θὰ πληρωθῶσι πρόστιμον 40 σελλίγια, διωρίσθη δὲ καὶ ὑπάλληλος νὰ περιδιαβάξῃ τὴν πόλιν

καὶ ὅσας λέξεις τοιαύτας ἀκούσῃ νὰ τὰς γράφῃ καὶ νὰ διδῇ εἰδῆσιν ὡς ἔμαθα ἔμω; εὐφύεστατα ἀπήντησεν ὅτι θέλει καὶ δύο ἄλλους νὰ περιφέρωνται μαζὺ τοῦ δια νὰ τὸν ὑπερασπίζωσιν εἰς πᾶν ἐνδεχόμενον καὶ νὰ ἦνε καὶ μάστιγες. Ἀποκλείεται λοιπὸν ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως ἡ ἔξοδος τῶν ἀισχρολογιῶν εἰς τὰς ὁδοὺς, ἀλλὰ καὶ μετὰ ἀστυνομικῶν ὑπαλλήλων συνεχλεῖονται καὶ φυλάττονται πιστῶς ἐν αἰσθητικῶν ὑπάρχεισι τοιαῦται, ὥστε ὡς βλέπετε τὰ πραγματὰ πᾶν νὰ διορθωθῶσι.

Καὶ τὸ μασκαραλλίνι πρέπει νὰ ἔχῃ χάριν. Μερικοὶ ἔμω; ἐδῶ ἐρεζιλευσαν καὶ αὐτὸ τὸ μασκαραλλίνικι πῶς μᾶλλον τὴν ἀνθρωπιάν. Πιάνουν μὲ τὰ κορωνόμαλα μισαλά του; ποῦ τὰ νομίζουσι πῶς εἶνε τοῦ μεγαλειτέρου ζώου τοῦ κόσμου, καὶ δημοσιεύουσιν μαζὴ μετ' ἀληθινὰς εἰδήσεις τοῦ τηλεγράφου καὶ κατὰ ψευταῖς ποῦ κάμνουν τὸν κόσμον ἄνω κάτω. Προχθὲς, ἡ ὥρα 10 μ. μ. ἐδημοσίευσεν μαζὴ μετ' ἄλλα ἀληθῆ ὅτι ἐκηρύχθη ὁ Ἀγγλορωσικὸς πόλεμος καὶ ὅτι ἡ Κύπρος παρεχωρήθη εἰς τὴν Ἰταλίαν. Ἐκκιμαν ἄνω κάτω καὶ Ἕλληνας καὶ Τούρκους. Εὐτυχῶς ὁποῦ ἦτο κλειστὸς ὁ τηλεγράφος, ἄλλως καὶ γρήματα ἠθέλαν νὰ ἐξοδευθῶσι πολλὰ καὶ τὰ πράγματα νὰ μεγαλοποιηθῶσι, διότι βέβαια τὰ ψεύδη αὐτὰ εἶνε ἐξ ἐκείνων τὰ ὅποια πιστεύονται εὐκόλως, καὶ μάλιστα ἀφοῦ ἦσαν ἐφ' ἐνὸς τηλεγράφου μετ' ἄλλων ἀληθῶν. Μετ' ὀλίγον ἐσκέφθησαν τὴν ἀνοησίαν τῶν καὶ ἔσπευσαν νὰ τὰ διαψεύσωσιν, ἀλλὰ τί ἀξίζει ποῦ γιὰ μισὴν ὥραν ἔγεινε τὸ πᾶν ἄνω κάτω;

Βλέπω ἔτι εἶνε ἀνάγκη νὰ γράψωμεν καὶ πότε ἀναχωρεῖ ταχυδρομεῖον ἐκ Λεμησοῦ διὰ τὸ ἐσωτερικὸν καὶ πότε φθάνει, διότι καὶ αὐτοὶ οἱ διευθυνταὶ τὰ ἔχασαν καθὼς καταλαμβάνω, ἢ «κατὰ τρεῖς πᾶν» καὶ κάθε λίγο μᾶς ἀλλάσσουν τὰς ἡμέρας χωρὶς νὰ μᾶς ἐρωτήσωσιν, (ἀκούεις ἐκεῖ ἀυθάδειαν) καὶ μᾶς κάμνουν κατὰ δουλειὰς ποῦ . . . δὲν ξεύρω πᾶ τί νὰ πῶ. Καὶ λοιπὸν, Ἀπὸ Λεμησοῦν διὰ Σκάλας καὶ Λευκωσίαν ἀναχωρεῖ ταχυδρομεῖον κατὰ πᾶσαν Δευτέραν, Τρίτην, Πέμπτην καὶ Σάββατον. Διὰ Τρώοδος καὶ Πάφον κατὰ πᾶσαν Κυριακὴν, Τετάρτην καὶ Παρασκευὴν τὸ γραμματοκιβώτιον κλείει πάντοτε τὴν 8 μ. μ.

Ἐκ Λάρνακος καὶ Λευκωσίας καὶ τῶν

ἄλλων μερῶν ἔρχεται ταχυδρομεῖον κατὰ πᾶσαν Κυριακὴν, Τρίτην, Πέμπτην καὶ Παρασκευὴν. Τὰ γράμματα διανέμονται πάντοτε τὴν 9 π. μ. Τοῦτο εἶνε ὀλίγον βαρὺ διὰ τῶρα τὸ καλοκαίρι ποῦ ἀνατέλλει ὁ ἥλιος εἰς τὰς 4 1/2 σχεδόν, νὰ περιμένῃ τις μέχρι τῶν 9 νὰ λάβῃ τὰ γράμματά του, ἀλλὰ τί νὰ πῆς, ποῦ ἐκ Σκάλας ἀναχωρεῖ πάντοτε εἰς τὰς 8 μ. μ. καὶ δὲν ποφθάνει ἐνωρίτερον.

Σὰς ὑπόσχομαι εἰς τὸ ἐξῆς ἂν γείνη πάλιν καμμία ἀλλοίωσις νὰ σὰς τὴν δημοσιεύσω, διότι εἶμαι βέβαιος ἐπὶ ὁ Κ. Διευθυντῆς ἂν δὲν θα μ' ἐρωτήσῃ ἀλλὰ τοῦλάχιστον ἀπὸ εὐγένειαν θὰ μὲ εἰδοποιήσῃ.

Φίλε Συντάκτα!

Κατὰ τὰς θερινὰς ἐποχὰς ἐν Αἰγιαλοῦσῃ, κατήντησεν ὡς σύστημα ἡ ἀρπαγὴ τῶν νεανίδων, ἐπειδὴ κατ' αὐτὸ τὸ διάστημα τοῦ θέρους ἐξέρχονται αἱ νεανίδες ἐργαζόμεναι εἰς τοὺς ἀγρούς. Μόλις δὲ ἀπεκοιμήθη ἡ περυσινὴ τοιαύτη πρᾶξις, καὶ ἰδοῦ ἄλλη.

Τῇ παρελθούσῃ Τρίτῃ (28ην τοῦ λήξαντος μηνός) Νεάνις τις δωδεκαετής ἐξ Αἰγιαλοῦσης μετέβη εἰς τὰ ἐν τῇ Μελανέργῃ χωράφια τοῦ γαμβροῦ αὐτῆς διὰ νὰ δένη δεμάτια, ἐνῷ δὲ κατεγίνετο εἰς τὸ ἔργον τῆς τοῦτο παρούσιασθέντες ἐκ τοῦ αὐτοῦ χωρίου τέσσαρες ὄπλοφόροι νέοι, ἤρπασαν αὐτὴν διὰ τῆς βίας, ἀφοῦ ἔδεσαν διὰ χονδρῶν σχοινίων τοὺς εἰς τὸ αὐτόθι χωράφιον εὐρισκόμενους συγγενεῖς ὄλους ὁμοῦ ὡς ἐν δεμάτιον, καὶ ἀπήγαγον αὐτὴν εἰς τὰ βουνὰ τοῦ ἀγ. Συμεῶνος, περὶ μέσης δὲ νυκτὸς τῆς αὐτῆς ἡμέρας παρουσίασαν αὐτὴν εἰς τὸ χωρίον Νέταν ὅπου ὁ ἐκεῖσε εὐρισκόμενος ἄρτι ἱερεὺς θὰ ἐστεφάνου αὐτὴν ἀπαιτοῦσαν ἐκδίκησιν κατ' αὐτῶν ἂν δὲν ἐφθάνεν ἡ μήτηρ τῆς ἐκεῖ. Ἐπι τέλους δὲ ἀπαγαγόντες αὐτὴν καὶ κρυφθέντες εἰς ἀπήλαια τροφοδοτούμενοι λαθραῖως ὑπὸ τῶν συγγενῶν τῶν ἔμειναν μέχρι τῆς παρελθούσης Παρασκευῆς, ὅποτε ἤγαγον τὴν νεάνίδα εἰς Μελάναργα ὅπου καὶ τὴν ἐστεφάνωσε μετὰ τινος τῶν ἀπαγωγέων βιαίως καὶ διὰ ζυλοκοπημάτων ὁ ἐκεῖ ἐφημερεύων ἱερεὺς. Ἀγνοοῦμεν ἂν περιῆλθε τοῦτο εἰς γνώσιν τῆς Α. Μακαρ. καὶ κατὰ πόσον θὰ ἐπιτιμήσῃ τὸν ἱερέα τοῦτον στεφανοῦντα διὰ τῆς βίας τὰς νέας. Ἡ Κυβέρνησις ἐν τούτοις συνέλαβε τὸν ἀρχηγὸν τὸν καὶ φθείραντα τὴν νέαν, ἐλπίζομεν δ' ὅτι εἰς αὐτὸν τε καὶ τοὺς συνεργάτας του θὰ ἐφαρμόσῃ αὐστηρῶς τὸν νόμον πρὸς παραδειγματισμόν.

Κύριε Συντάκτα!

Θεωρῶ ἀναγκαῖον νὰ καταχωρήσῃτε τὰ ἐξῆς ἄρθρα ἀφορῶντα τὴν σχολὴν τῶν Ἱεροσολύμων καὶ τὰ ἐν αὐτῇ διδασκόμενα μαθήματα, εἰς κοινὴν γνώσιν.

α'. Προνοία και αποφάσει του Μακαριωπάτου Πατριάρχου κ. Νικοδήμου και ομοψύχῳ ζήλῳ τῆς ἱεράς τῶν ἀγιοταφιδῶν ἀδελφότητος συνέστηκεν ἐν τῇ ἱερᾷ μονῇ τοῦ τιμίου Σταυροῦ, ὡς καὶ πρότερον, τῇ παρὰ τὴν ἁγίαν πόλιν Ἱερουσαλήμ ἱερὸν φροντιστήριον σκοποῦν προτιθέμενον τὴν προσήκουσαν, τοῖς ὑπὸ τε τὸν ἀγιώτατον ἀποστολικὸν καὶ πατριαρχικὸν θρόνον τῶν Ἱεροσολύμων καὶ τὰς ἄλλας ὀρθοδόξους ἐκκλησίας λειτουργοῖς τοῦ Ὑψίστου παιδεύειν καὶ ἠθικὴν μόρφωσιν.

β'. Ἡ σχολὴ συντηρεῖται δαπάνῃ τοῦ ἀγιωτάτου ἀποστολικοῦ θρόνου τῶν Ἱεροσολύμων ἢ τοῦ κοινοῦ τοῦ Παναγίου Τάφου, καὶ χορηγεῖ δωρεὰν τοῖς ἐν αὐτῇ μαθηταῖς οἰκονομῶν, τροφῆν, ἐνδύματα, βιβλία καὶ διδασκαλίαν.

γ'. Ὁ ἀρίμῃς τῶν μαθητῶν δὲν ὑπερβαίνει τοὺς ἐβδομήκοντα, παραδεκτοὶ δὲ ὡς μαθηταὶ εἰσι α'] νέοι ἐκ τῶν τῷ ἀξιοτάτῳ θρόνῳ τῶν Ἱεροσολύμων ὑποκειμένων πόλεων, κωμοπόλεων καὶ χωρίων β'] οἱ ὑποτακτικοὶ τῶν ἀγιοταφιδῶν πατέρων γ'] οἱ ἐκ παντὸς ἄλλου τόπου ἔνθα ὑπάρχουσιν ὀρθοδόξοι κοινοὶ πεμπόμενοι μετὰ προηγουμένην συνεννόησιν τῆς ἐκκλησιαστικῆς τοῦ τόπου Ἀρχῆς μετὰ τοῦ Μ. Πατριάρχου τῶν Ἱεροσολύμων. Μαθηταὶ, ἵνα ὡς παραδεκτοὶ ἐν τῇ σχολῇ ὀφείλουσι α') νὰ ἦνε τέκνα τῆς ὀρθοδόξου ἐκκλησίας, β') νὰ ἔχωσι μαρτυρίαν ἀξιόπιστον χρηστῶν ἡθῶν καὶ ἀνεπιλήπτου βίου παρὰ τῶν ἀποσταλλόντων αὐτοὺς, γ') νὰ μὴ ἦνε μῆτε νεώτεροι τῶν 16 ἐτῶν μῆτε πρεσβύτεροι τῶν 20, πλὴν εἰμῆ που τύχη τις ἱερωμένους δ'] νὰ ἦνε ὑγιεῖς τὸ σῶμα καὶ νὰ μὴ ὑπόκεινται εἰς χρονικὴν τινὰ νόσον ε'] ἐὰν μὲν ἦνε ὑποτακτικοὶ τῶν πατέρων νὰ γινώσκουσι τὰ προκαταρκτικὰ μαθήματα, τὰ ὅποια διδάσκονται ἐν τῇ ἐντὸς τῆς Ἱερουσαλήμ ἑλληνικῆς σχολῆς οἷον Κατήχισιν, Πρακ. Ἀριθμητικὴν, πολιτικὴν Γεωγραφίαν, τὸ Συνακτ. τῆς ἑλλ. γλώσσης καὶ καλὴν ἀνάγνωσιν τῆς Ἀραβικῆς, οἱ δὲ Παλαιστίνιοι καὶ τὸ Τεχνολογικόν οἱ δὲ ἐξ ἄλλων τόπων ἐρχόμενοι ὅσα ἐν τοῖς Ἑλληνικοῖς Σχολείοις διδασκονται μαθήματα στ'] νὰ παρέχωσιν ἕνα ἀξίφθρον ἐγγυητὴν πρὸς βεβαίωσιν ὅτι θὰ ἐκπληρῶσιν ἀκριβῶς πάσας τὰς ὑπὸ τῆς σχολῆς ἐπιβαλλομένας αὐτοῖς ὑποχρεώσεις.

δ'. Πάντες οἱ ἐν τῇ σχολῇ μαθητευόμενοι ὀφείλουσι νὰ καταλέγωνται εἰς τὸν ἱερὸν κλῆρον εἴτε ὡς ἐγγαμοὶ ἱερεῖς, εἴτε ὡς ἀγαμοὶ καὶ τῶν μὲν Παλαιστινίων ἢ χειροτονία ἐὰν μέλλουσι νὰ γείνωσιν ἐγγαμοὶ ἱερεῖς, ἀναβάλλεται ὀριστικῶς μέχρι τῆς τελευταίας αὐτῶν ἀποκαταστάσεως, τοῖς δὲ λοιποῖς ἀφίεται ἐλευθέρῃ ἢ ἐκλογῇ τοῦ χειροτονηθῆναι ἐντὸς τῆς σχολῆς εἴτε ἀλλαχοῦ ὅπου ἂν

θέλωσι. Μόνοι οἱ ἱερωμένοι ἐν καιρῷ τῆς ἀποπερατώσεως τῆς ἔλης τῶν μαθημάτων σισοῦ καὶ εὐδοκίμως τὰς διδακτορικὰς ἐξετάσεις ὑποστάντες, λαμβάνουσιν ἀπερχόμενοι ἐκ τῆς σχολῆς τὸ θεολογικὸν δίπλωμα τοὺς δὲ ὑποστάντας μὲν τὰς διδακτορικὰς ἐξετάσεις μὴ εὐρεθέντας δὲ ἱερωμένους ἀποπέμπει ἡ σχολὴ ἄνευ τινὸς ἐνδεικτικοῦ, ἀποπέμπει ὅμως αὐτοῖς τὸ θεολογικὸν δίπλωμα ὅταν ἐπισήμως πληροφορηθῇ τὴν χειροτονίαν αὐτῶν. Τὰ δὲ μαθήματα αὐτῶν διδασκονται εἰς τὰ ἐξῆς εἰς ἐξ τάξεις διηρημένα.

Μαθήματα τοῦ πρώτου ἔτους.

1. Ἱερὰ Ἱστορία. 2. Ἑλληνικὴ γλῶσσα (συγγραφεῖς Μίγας Βασίλειος, Αυσίας, Πλούταρχος, Λυκούργου κατὰ Λεωκράτους, Θεοφράστου χαρακτήρες), 3. Ἀραβικὴ γλῶσσα [Τεχνολογικόν], 4. Λατινικὴ γλῶσσα, Τεχνολογικόν, 5. Ἀριθμητικὴ, 6. Γαλλικὴ γλῶσσα Τεχνολογικόν, 7. Ἑλλ. Ἱστορία.

Τοῦ δευτέρου.

1. Ἑλληνικὴ γλῶσσα (συγγραφ. Γρηγορ. Θεολόγος, Αἰσχύνης, Δημοσθένης, Πλάτων μετὰ συντακτικῆς ἀναλύσεως ἀκριβεστέρας καὶ θεματογραφίας) 2. Ἀραβικὴ γλῶσσα Συνακτ. 3. Λατινικὴ γλῶσσα συνακτ. μετὰ θεματογραφίας 4. Ἀλγεβρα, 5. Γενικὴ Ἱστορία ἀρχαία, 6. Γαλλικὴ γλῶσσα συνακτ. 7. Μαθηματ. καὶ Φυσικὴ Γεωγραφία.

Τοῦ τρίτου.

1. Ἑλληνικὴ γλῶσσα συγγραφ. Ἡρόδοτος καὶ Θουκυδίδης μετὰ παραφράσεως καὶ ἀναγνώσεως ἐξ ἄλλων συγγραφ. 2. Ἀραβικὴ γλῶσσα Συνακτικόν. 3. Λατινικὴ γλῶσσα συνακτ. μετὰ παραφράσεως καὶ θεματογραφίας, 4. Γενικὴ Ἱστορία (μέση), 5. Γεωμετρία, 6. συνθέσεις ἀπλαί.

Τοῦ τετάρτου.

1. Ἑλληνικὴ γλῶσσα [ποιηταὶ τοῦ α'] ἔτους ἐπικεῖ καὶ θουκυδικὴ μετὰ συντόμου θεωρίας περὶ μέτρων. 2. Ἀραβικὴ γλῶσσα [ποιηταὶ,] 3. Λατινικὴ γλῶσσα ποιηταὶ μετὰ ἀναγνώσεως πεζογράφων, 4. Ἀνθρωπολογία καὶ Ψυχολογία, 5. Γενικὴ Ἱστορία [νέα] 6. ἐκκλησιαστικὴ Ἱστορία, 7. Συνθέσεις ἀπλαί [ρητορικὰ προγυμνάσματα].

Τοῦ πέμπτου.

1. Ἑλληνικὴ γλῶσσα ποιηταὶ ἔτους β' ἔτους δραματικοὶ καὶ λυρικοὶ μετὰ ἐμμέτρων γυμνασμάτων, 2. Δογματικὴ Θεολογία καὶ Ἐκκλησιαστικὴ Ἱστορία [συνέχεια], 4. Λογικὴ, 5. Ἱστορία τῆς Φιλοσοφίας, 6. ἐκκλησιαστικὴ Ρητορικὴ, 7. Ἑρμηνευτικὴ μετὰ ἐφαρμογῆς.

Τοῦ ἕκτου.

1. Εἰσαγωγή εἰς τὰς Γραφάς, 2. Ἑγκυκλοπαίδεια τῆς Θεολογίας, 3. Ἠθικὴ Θεολογία, 4. Ἐκκλησιαστικὸν δίκαιον, 5. Ποιμνητορικὴ καὶ Κατήχητικὴ, 6. Ὀμιλιτικὰ Γυμνάσματα, 7. θέσεις Θεολογικαί.

Ἐκκλησιαστικὴ μουσικὴ διδάσκεται καθ' ἡμέρας καὶ ὥρα διοριζόμενα ἐν τῷ ἐκαστῷ ἐνιαυσίῳ προγράμματι.

Λευκωσία 28 Μαΐου 85.

ΕΜΠΟΡΙΚΑ Λεμησσοῦ.

(λίρα Ἀγγλίας Γρ. 132.)

Κρασία ἄπισσα γρ. 195—205
 ,, συνήθη γερά,, 180—198
 ,, κόκκινα καὶ ξυρισμένα 140—170
 Ρακὴ σοῦμα ἢ ὀκὰ παρ. 62—65
 σταφίδες 45—48
 σῆτος (Λευκ. λίρ. 182.) Γρ. 22—25.
 κριθή ,, ,, 12—13.

Λύσις τοῦ 65 αἰνίγματος

Κερας—ιον

Ἐμμετρος λύσις.

Τὰ κερασφόρα ζῶα

τὸ "κέρας" προασπίζει

τοὺς κήπους δὲ καὶ τοὺς ἄγρους

τὸ "ιον" εὐτρεπίζει.

Ἐνῶνται τὰ δὲ αὐτὰ

"Κεράσιον" θὰ ἔχη

καρπὸν ὠραῖον νόστιμον

ὄν ἅμα ἰδῆ προσέχει.

Λεμησσοῦ. Μ. Ι. Εὐθύβουλος.

Λυτῆρες καὶ οἱ κ. κ. Ι. Μιχαηλίδης ἐκ Λευκωσίας καὶ Ἡσ. Κ. Ἰωαννίδης ἐκ Λεύκας.

Αἰνίγμα 66

Σὲ ἀποκεφαλίζω

ἂν ἔχω κεφαλὴν

κι' ἂν μ' ἀποκεφαλίσῃς

σοῦ πέρνω τὴν ζωὴν.

Εἰδοποιήσεις.

Εἰς τὴν ὁδὸν «Albert» (Λεμησσοῦ) παρὰ τὴν οἰκίαν τοῦ ἱατροῦ Κασιάν πωλεῖται οἰκόπεδον ἔγον μῆκος κατὰ τὴν γραμμὴν τῆς ὁδοῦ 33 πηχεῖς, βάθος δὲ 40 μετὰ τινῶν ἐν αὐτῷ θεμελίων.—Πωλεῖται ἐπίσης μία μερίς (τὸ 1/40) τῆς Γολέττας «Φιλανθρωπία» διοικουμένης ὑπὸ τοῦ Κασιάν Δημητρίου Μαρνέρου.—Ἐν καζάνι ρακῆς χωρητικότητος 440, καὶ ἐπέκεινα ὀκάδων, καλλίστης τῆς Χίου κατασκευῆς καὶ ζυγίζον ἄνω τῶν 100 ὀκάδων. Περὶ ὅλων τούτων ὁ βουλόμενος ἀποταθῆτω πρὸς τὸν κάτοχον κύριον Χρηστοφάκην Τελεβάντου ἐν Λεμησσοῦ.

Ἐκ τοῦ τυπογραφείου ἡ ΚΥΠΡΟΣ ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΝΙΚΟΠΟΥΛΟΥ ἐν Λευκωσίᾳ.